

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

advies 72.737/3
van 20 januari 2023

avis 72.737/3
du 20 janvier 2023

over

sur

een voorontwerp van wet
‘houdende diverse bepalingen
inzake het sociaal tarief’

un avant-projet de loi ‘portant
des dispositions diverses
relatives au tarif social’

Op 14 december 2022 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Energie verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet ‘houdende diverse bepalingen inzake het sociaal tarief’.

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 17 januari 2023. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter, Koen MUYLLE en Inge VOS, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Tim CORTHAUT, eerste auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 20 januari 2023.

*

Le 14 décembre 2022, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par la Ministre de l'Énergie à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un avant-projet de loi ‘portant des dispositions diverses relatives au tarif social’.

L'avant-projet a été examiné par la troisième chambre le 17 janvier 2023. La chambre était composée de Jeroen VAN NIEUWENHOVE, président de chambre, Koen MUYLLE et Inge VOS, conseillers d'État, Jan VELAERS et Bruno PEETERS, assesseurs, et Annemie GOOSSENS, greffier.

Le rapport a été présenté par Tim CORTHAUT, premier auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Jeroen VAN NIEUWENHOVE, président de chambre.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 20 janvier 2023.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorlegde voorontwerp van wet strekt tot de wijziging van vijf wetten met betrekking tot het sociaal tarief, teneinde een aantal inconsistenties en praktische obstakels weg te werken.

Hoofdstuk 2 van het voorontwerp strekt tot de wijziging van de wet van 12 april 1965 ‘betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen’. Artikel 2, 1°, voegt een nieuwe paragraaf 2/3 in in artikel 15/10 van die wet, met gevallen die niet in aanmerking komen voor de sociale tarieven. Die gevallen worden thans opgesomd in artikel 3 van het ministerieel besluit van 30 maart 2007 ‘houdende vaststelling van sociale maximumprijzen voor de levering van aardgas aan beschermde residentiële afnemers’, maar die bepaling wordt opgeheven bij artikel 13 van het voorontwerp. Artikel 2, 2°, corrigeert de Nederlandse tekst van artikel 15/10, § 2/2, van de voormelde wet. Artikel 3 vult de delegatie aan de Koning in artikel 15/11, § 1^{quinquies}, van dezelfde wet aan, zodat de Koning ook regels en termijnen voor het verkrijgen van een vergoeding kan vaststellen, en de sanctie bij overtreding.

Hoofdstuk 3 strekt tot gelijkaardige wijzigingen aan de wet van 29 april 1999 ‘betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt’. Artikel 4 corrigeert in de Nederlandse tekst van artikel 2, 16°*quater*, van die wet de definitie van “beschermde residentiële afnemer”. Die terminologie wordt consistent doorgetrokken in artikel 20 van dezelfde wet (artikel 5, 1° en 2°). Artikel 5, 3°, voegt een nieuwe paragraaf 2/2 in in artikel 20 van de voornoemde wet, met gevallen die niet in aanmerking voor de sociale tarieven. Die gevallen werden tot nu opgesomd in artikel 3 van het ministerieel besluit van 30 maart 2007 ‘houdende vaststelling van sociale maximumprijzen voor de levering van elektriciteit aan beschermde residentiële afnemers’, maar die bepaling wordt opgeheven bij artikel 13 van het voorontwerp.

Hoofdstuk 4 strekt tot de wijziging van de programmawet van 27 april 2007. Artikel 6, 1°, breidt de definitie van “leverancier” in artikel 3, 6°, van die wet uit tot warmtebedrijven. Artikel 6, 2°, vervangt de term “beschermde huishoudelijke afnemer met een laag inkomen of in een onzekere situatie” in artikel 3, 10° (tweede vermelding), van dezelfde wet door de term “beschermde residentiële afnemer”. Artikel 6, 3°, vult een ontbrekende datum in in artikel 3, 11°, van dezelfde wet. Artikel 6, 4°, schrapt de overbodige verwijzing naar de wet van 29 april 1999 in artikel 3, 12°, van dezelfde wet. Artikel 6, 5°, vult artikel 3 van de voormelde wet aan met nieuwe definities voor “de maximumprijzen voor de levering van elektriciteit en aardgas” en “elektronisch bericht”. Artikel 7, 1°, heft het eerste lid van artikel 4/1 van dezelfde wet op;

¹ Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

artikel 7, 2° en 3°, brengt een aantal terminologische correcties aan in hetzelfde artikel; artikel 7, 4°, voegt een nieuw lid toe aan dat artikel over de bewijsvoering indien de ingangsdatum meer dan een trimester teruggaat in de tijd. Artikel 8 brengt terminologische wijzigingen aan in artikel 5 van de voormelde wet. Artikel 9, 1°, brengt een terminologische wijziging aan in artikel 6, vierde lid, van dezelfde wet; artikel 9, 2°, maakt een kennisgeving via elektronisch bericht mogelijk door een wijziging van het vijfde lid van dat artikel 6. Artikel 10 brengt terminologische wijzigingen aan in artikel 11 van de voormelde wet.

Hoofdstuk 5 strekt tot de wijziging van de wet van 15 december 2021 ‘houdende maatregelen in het licht van de hoge energieprijzen in 2021 en tot bekrachtiging van het koninklijk besluit van 22 december 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 24 maart 2003 tot bepaling van de nadere regels betreffende de federale bijdrage tot financiering van sommige openbare dienstverplichtingen en van de kosten verbonden aan de regulering van en controle op de elektriciteitsmarkt’. Artikel 11 wijzigt artikel 4 van die wet met betrekking tot de wijze waarop het eenmalig forfait wordt uitbetaald en met betrekking tot de regeling van de verwerking van persoonsgegevens.

Hoofdstuk 6 strekt tot de wijziging van de wet van 28 februari 2022 ‘houdende diverse bepalingen inzake energie’. Artikel 12, 1° en 2°, corrigeert artikel 16 van die wet teneinde ook de aardgasondernemingen toe te voegen. Artikel 12, 3°, voegt in dat artikel 16 een nieuwe paragraaf 2/1 in met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens. Artikel 12, 4°, wijzigt in dat verband ook artikel 16, § 3, van dezelfde wet.

Hoofdstuk 7 bevat de voormelde opheffingsbepaling (artikel 13).

Hoofdstuk 8 bevat de inwerkingtredingsbepaling (artikel 14), volgens dewelke de aan te nemen wet in werking treedt op de datum van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

ALGEMENE OPMERKING

3. De wijziging van artikel 4, § 2, eerste lid, van de wet van 15 december 2021 bij artikel 11, 1°, van het voorontwerp strekt ertoe de vermelding van de uitbetaling van het eenmalige forfait bij wijze van creditnota te vervangen door de vermelding van een toerekening in de betaling van de levering van elektriciteit. De gemachtigde bevestigde dat die wijziging tot doel heeft te verduidelijken dat het niet gaat om een korting, met gevolgen voor de btw:

“In de eerste plaats worden de aanpassingen gedaan teneinde een zekere coherentie te hebben met de hiernavolgende maatregelen, daar deze met betrekking tot de wijze van toekenning en de btw dezelfde ratio legis volgen zoals onder ander[e] bevestigd in de laatste overwegende van het Koninklijk besluit van 23 december 2021 tot vaststelling van de nadere regels betreffende het eenmalig forfait bedoeld in artikel 4 van de wet van 15 december 2021 houdende maatregelen in het licht van de hoge energieprijzen in 2021 en tot bekrachtiging van het koninklijk besluit van 22 december 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 24 maart 2003 tot bepaling van de andere regels betreffende de federale bijdrage tot financiering van sommige openbare dienstverplichtingen en van de kosten verbonden aan de regulering van en controle op de elektriciteitsmarkt:

- Toekenning van een verwarmingspremie van € 100 aan huishoudelijke afnemers voor hun leveringsovereenkomst voor hun woonplaats overeenkomstig hoofdstuk 5 van de wet van 28 februari 2022 houdende diverse bepalingen inzake energie;
- Toekenning van een federale elektriciteitspremie van € 122 aan eindafnemers voor hun woonplaats overeenkomstig titel 7 van de wet van 30 oktober 2022 houdende tijdelijke ondersteunings- maatregelen ten gevolge van de energiecrisis;
- Toekenning van een federale gaspremie van € 270 aan eindafnemers voor hun woonplaats overeenkomstig titel 7 van de wet van 30 oktober 2022 houdende tijdelijke ondersteunings- maatregelen ten gevolge van de energiecrisis;
- Toekenning van een federale elektriciteitspremie van € 183 aan eindafnemers voor hun woonplaats overeenkomstig hoofdstuk 3 van de wet van 19 december 2022 houdende toekenning van een tweede federale elektriciteits- en gaspremie;
- Toekenning van een federale gaspremie van € 405 aan eindafnemers voor hun woonplaats overeenkomstig hoofdstuk 4 van de wet van 19 december 2022 houdende toekenning van een tweede federale elektriciteits- en gaspremie.”

De gemachtigde bevestigde eveneens dat de betaling, overeenkomstig de ontworpen paragraaf 2/1 van artikel 4 van dezelfde wet, ingevoegd bij artikel 11, 2°, van het voorontwerp, in de feiten nog steeds gebeurt met een creditnota. Hij voegde daar het volgende aan toe:

“[E]chter dient opgemerkt te worden dat de termen ‘factuur’, ‘creditnota’, ‘korting’, etc., in het kader van de specifieke voorliggende wetgeving moeten worden geïnterpreteerd en losstaan van de klassieke invulling ervan in het kader van de btw-wetgeving. De maatstaf van heffing die als heffingsbasis geldt voor de btw geheven over de levering van elektriciteit en gas, mag dus in geen enkel geval worden verminderd naar aanleiding van dit ontwerp.”

Op de vraag of het huidige artikel 4, § 2, derde lid, van dezelfde wet, waar eveneens gewag wordt gemaakt van een creditnota, niet eveneens moet worden aangepast, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Aangaande art. 4, §2, derde lid van de wet van 15 december 2021 zou het inderdaad duidelijker kunnen zijn indien dit lid wordt aangepast overeenkomstig art. 4, §2, eerste lid.

‘In afwijking van het eerste lid, wordt in de volgende gevallen het eenmalig forfait bedoeld in paragraaf 1 ~~uitbetaald bij wijze van creditnota~~ toegekend in de vorm van een toerekening in de betaling van de levering van elektriciteit door de leveranciers die de Koning aanduidt in het besluit bedoeld in paragraaf 4: (...)’.”

Op de vraag of aan de ontworpen wijzigingen geen terugwerkende kracht moet worden verleend, aangezien de betrokken transacties in de regel al in het verleden hebben plaatsgevonden, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Die transacties hebben inderdaad reeds grotendeels plaatsgevonden. Enkel in het geval dat er geen betaalgegevens beschikbaar waren en een reactie van de rechthebbende uit is gebleven op het verzoek van de leverancier om deze gegevens te verstrekken. Bijgevolg wordt ook beoogd aan de leveranciers toe te laten om dit alsnog via toerekening op een voorschot of afrekeningsfactuur of als aanrekening op openstaande schulden te doen zonder dat de maatstaf van heffing die als heffingsbasis geldt voor de btw geheven over de levering van elektriciteit, wordt verminderd naar aanleiding van dit eenmalig forfait.

Echter klopt het dat de beoogde wijziging in de eerst plaats tot doel heeft de verduidelijken dat het niet gaat om een korting met gevolgen voor de btw. Dit werd reeds initieel beoogd zoals blijkt uit de laatste overwegende van het voornoemde koninklijk besluit van 23 december 2021. Echter bleek in het kader van de overige maatregelen inzake de toekenning van energiepremies dat de daarin voorziene bewoording dit duidelijker tot uiting brengt. Niettemin kan het gelet op dat het een verduidelijk betreft, aangewezen zijn dat artikel 14 van het voorontwerp van wet als volgt gewijzigd wordt:

‘Art. 14. Deze wet treedt in werking de dag waarop ze in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt, met uitzondering van artikel 11 dat uitwerking heeft met ingang van 24 december 2021.’

‘Art. 14. Sauf en ce qui concerne l’article 11 qui produit ses effets le 24 décembre 2021, la présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au Moniteur belge.’”

Met die voorstellen kan worden ingestemd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

4. In de inleidende zin van artikel 2 van het voorontwerp schrijve men: “, ingevoegd bij de wet van 29 april 1999 en laatst gewijzigd bij de wet van 28 februari 2022,”.
5. De punten 1° en 2° van artikel 2 van het voorontwerp moeten worden omgewisseld.

Artikel 5

6. In artikel 5, 1°, van het voorontwerp moet de datum van “2 mei 2019” worden vervangen door “23 oktober 2022”.
7. In artikel 5, 2°, van het voorontwerp moet de zinsnede “en gewijzigd bij de wet van 28 januari 2021” worden vervangen door de zinsnede “en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 28 januari 2021”.

*

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique¹ et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE DE L'AVANT-PROJET

2. L'avant-projet de loi soumis pour avis a pour objet de modifier cinq lois relatives au tarif social, afin d'éliminer un certain nombre d'incohérences et d'obstacles pratiques.

Le chapitre 2 de l'avant-projet a pour objet de modifier la loi du 12 avril 1965 'relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations'. L'article 2, 1°, insère dans l'article 15/10 de cette loi un nouveau paragraphe 2/3 énonçant les cas qui ne peuvent pas bénéficier des tarifs sociaux. Ces cas sont actuellement énumérés à l'article 3 de l'arrêté ministériel du 30 mars 2007 'portant fixation de prix maximaux sociaux pour la fourniture de gaz aux clients résidentiels protégés', mais cette disposition est abrogée par l'article 13 de l'avant-projet. L'article 2, 2°, corrige le texte néerlandais de l'article 15/10, § 2/2, de la loi précitée. L'article 3 complète la délégation au Roi inscrite à l'article 15/11, § 1er *quinquies*, de la même loi, de sorte que le Roi peut également déterminer les modalités et les délais pour obtenir une indemnité, ainsi que la sanction en cas d'infraction.

Le chapitre 3 apporte des modifications similaires à la loi du 29 avril 1999 'relative à l'organisation du marché de l'électricité'. L'article 4 corrige, dans le texte néerlandais de l'article 2, 16° *quater*, de cette loi, la définition de « *beschermd residentiële afnemer* ». Cette terminologie est étendue de manière cohérente à l'article 20 de la même loi (article 5, 1° et 2°). L'article 5, 3°, insère dans l'article 20 de la loi précitée un nouveau paragraphe 2/2 énonçant les cas qui ne peuvent pas bénéficier des tarifs sociaux. Ces cas étaient jusqu'à présent énumérés à l'article 3 de l'arrêté ministériel du 30 mars 2007 'portant fixation de prix maximaux sociaux pour la fourniture d'électricité aux clients résidentiels protégés', mais cette disposition est abrogée par l'article 13 de l'avant-projet.

Le chapitre 4 a pour objet de modifier la loi-programme du 27 avril 2007. L'article 6, 1°, étend la définition de « fournisseur » de l'article 3, 6°, de cette loi aux entreprises de chaleur. L'article 6, 2°, remplace le terme « client protégé résidentiel à revenus modestes ou à situation précaire » figurant à l'article 3, 10° (deuxième mention), de cette même loi par le terme « client protégé résidentiel ». L'article 6, 3°, complète une date manquante à l'article 3, 11°, de la même loi. L'article 6, 4°, supprime la référence superflue à la loi du 29 avril 1999 dans l'article 3, 12°, de la même loi. L'article 6, 5°, complète l'article 3 de la loi précitée par de nouvelles définitions pour « les prix maximaux pour la fourniture d'électricité et de gaz naturel » et « message électronique ». L'article 7, 1°, abroge l'alinéa 1er de l'article 4/1 de la même loi ; l'article 7, 2° et 3°, apporte un certain nombre de corrections terminologiques au même article ; l'article 7, 4°, ajoute un nouvel alinéa à cet article concernant l'administration de la preuve si la date de prise

¹ S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par « fondement juridique » la conformité avec les normes supérieures.

d'effet remonte à plus d'un trimestre. L'article 8 apporte des modifications terminologiques à l'article 5 de la loi précitée. L'article 9, 1°, apporte une modification terminologique à l'article 6, alinéa 4, de la même loi ; l'article 9, 2°, permet une notification par message électronique en modifiant l'alinéa 5 de cet article 6. L'article 10 apporte des modifications terminologiques à l'article 11 de la loi précitée.

Le chapitre 5 a pour objet de modifier la loi du 15 décembre 2021 'portant des mesures en vue de la hausse des prix de l'énergie en 2021 et confirmant l'arrêté royal du 22 décembre 2020 portant modifications de l'arrêté royal du 24 mars 2003 fixant les modalités de la cotisation fédérale destinée au financement de certaines obligations de service public et des coûts liés à la régulation et au contrôle du marché de l'électricité'. L'article 11 modifie l'article 4 de cette loi en ce qui concerne le mode de paiement du forfait unique et en ce qui concerne la réglementation du traitement des données à caractère personnel.

Le chapitre 6 a pour objet de modifier la loi du 28 février 2022 'portant des dispositions diverses en matière d'énergie'. L'article 12, 1° et 2°, corrige l'article 16 de cette loi afin d'également ajouter les entreprises de gaz. L'article 12, 3°, insère dans cet article 16 un nouveau paragraphe 2/1 relatif au traitement des données à caractère personnel. L'article 12, 4°, modifie à ce sujet aussi l'article 16, § 3, de la même loi.

Le chapitre 7 contient la disposition abrogatoire précitée (article 13).

Le chapitre 8 comporte la disposition d'entrée en vigueur (article 14), selon laquelle la loi dont l'adoption est envisagée, entre en vigueur à la date de sa publication au Moniteur belge.

OBSERVATION GÉNÉRALE

3. La modification de l'article 4, § 2, alinéa 1er, de la loi du 15 décembre 2021 par l'article 11, 1°, de l'avant-projet vise à remplacer la mention du paiement du forfait unique sous la forme d'une note de crédit par la mention d'une imputation dans le paiement de la fourniture d'électricité. Le délégué a confirmé que cette modification a pour but de préciser qu'il ne s'agit pas d'une réduction, ayant des implications en matière de TVA :

« In de eerste plaats worden de aanpassingen gedaan teneinde een zekere coherentie te hebben met de hiernavolgende maatregelen, daar deze met betrekking tot de wijze van toekenning en de btw dezelfde ratio legis volgen zoals onder ander[e] bevestigd in de laatste overwegende van het Koninklijk besluit van 23 december 2021 tot vaststelling van de nadere regels betreffende het eenmalig forfait bedoeld in artikel 4 van de wet van 15 december 2021 houdende maatregelen in het licht van de hoge energieprijzen in 2021 en tot bekrachtiging van het koninklijk besluit van 22 december 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 24 maart 2003 tot bepaling van de andere regels betreffende de federale bijdrage tot financiering van sommige openbare dienstverplichtingen en van de kosten verbonden aan de regulering van en controle op de elektriciteitsmarkt:

- Toekenning van een verwarmingspremie van € 100 aan huishoudelijke afnemers voor hun leveringsovereenkomst voor hun woonplaats overeenkomstig hoofdstuk 5 van de wet van 28 februari 2022 houdende diverse bepalingen inzake energie;

- Toekenning van een federale elektriciteitspremie van € 122 aan eindafnemers voor hun woonplaats overeenkomstig titel 7 van de wet van 30 oktober 2022 houdende tijdelijke ondersteunings- maatregelen ten gevolge van de energiecrisis;
- Toekenning van een federale gaspremie van € 270 aan eindafnemers voor hun woonplaats overeenkomstig titel 7 van de wet van 30 oktober 2022 houdende tijdelijke ondersteunings- maatregelen ten gevolge van de energiecrisis;
- Toekenning van een federale elektriciteitspremie van € 183 aan eindafnemers voor hun woonplaats overeenkomstig hoofdstuk 3 van de wet van 19 december 2022 houdende toekenning van een tweede federale elektriciteits- en gaspremie;
- Toekenning van een federale gaspremie van € 405 aan eindafnemers voor hun woonplaats overeenkomstig hoofdstuk 4 van de wet van 19 december 2022 houdende toekenning van een tweede federale elektriciteits- en gaspremie ».

Le délégué a également confirmé que, conformément au paragraphe 2/1, en projet, de l'article 4 de cette même loi, inséré par l'article 11, 2°, de l'avant-projet, le paiement s'effectue dans les faits encore toujours au moyen d'une note de crédit. Il a ajouté ce qui suit :

« [E]chter dient opgemerkt te worden dat de termen 'factuur', 'creditnota', 'korting', etc., in het kader van de specifieke voorliggende wetgeving moeten worden geïnterpreteerd en losstaan van de klassieke invulling ervan in het kader van de btw-wetgeving. De maatstaf van heffing die als heffingsbasis geldt voor de btw geheven over de levering van elektriciteit en gas, mag dus in geen enkel geval worden verminderd naar aanleiding van dit ontwerp ».

À la question de savoir si l'actuel article 4, § 2, alinéa 3, de la même loi, qui fait également état d'une note de crédit, ne doit pas lui non plus être adapté, le délégué a répondu comme suit :

« Aangaande art. 4, §2, derde lid van de wet van 15 december 2021 zou het inderdaad duidelijker kunnen zijn indien dit lid wordt aangepast overeenkomstig art. 4, §2, eerste lid.

‘In afwijking van het eerste lid, wordt in de volgende gevallen het eenmalig forfait bedoeld in paragraaf 1 uitbetaald bij wijze van creditnota toegekend in de vorm van een toerekening in de betaling van de levering van elektriciteit door de leveranciers die de Koning aanduidt in het besluit bedoeld in paragraaf 4: (...)’ ».

À la question de savoir s'il n'y a pas lieu de conférer un effet rétroactif aux modifications en projet, étant donné que les transactions concernées ont généralement déjà eu lieu dans le passé, le délégué a répondu comme suit :

« Die transacties hebben inderdaad reeds grotendeels plaatsgevonden. Enkel in het geval dat er geen betaalgegevens beschikbaar waren en een reactie van de rechthebbende uit is gebleven op het verzoek van de leverancier om deze gegevens te verstrekken. Bijgevolg wordt ook beoogd aan de leveranciers toe te laten om dit alsnog via toerekening op een voorschot of afrekeningsfactuur of als aanrekening op openstaande schulden te doen zonder dat de maatstaf van heffing die als heffingsbasis geldt voor de btw geheven over de levering van elektriciteit, wordt verminderd naar aanleiding van dit eenmalig forfait.

Echter klopt het dat de beoogde wijziging in de eerst plaats tot doel heeft de verduidelijken dat het niet gaat om een korting met gevolgen voor de btw. Dit werd reeds initieel beoogd zoals blijkt uit de laatste overwegende van het voornoemde koninklijk besluit van 23 december 2021. Echter bleek in het kader van de overige maatregelen inzake

de toekenning van energiepremies dat de daarin voorziene bewoording dit duidelijker tot uiting brengt. Niettemin kan het gelet op dat het een verduidelijk betreft, aangewezen zijn dat artikel 14 van het voorontwerp van wet als volgt gewijzigd wordt:

‘Art. 14. Deze wet treedt in werking de dag waarop ze in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt, met uitzondering van artikel 11 dat uitwerking heeft met ingang van 24 december 2021.’

‘Art. 14. Sauf en ce qui concerne l’article 11 qui produit ses effets le 24 décembre 2021, la présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au Moniteur belge.’ ».

On peut se rallier à ces propositions.

EXAMEN DU TEXTE

Article 2

4. Dans la phrase liminaire de l’article 2 de l’avant-projet, on écrira « , inséré par la loi du 29 avril 1999 et modifié en dernier lieu par la loi du 28 février 2022, ».

5. On permutera les points 1° et 2° de l’article 2 de l’avant-projet.

Article 5

6. À l’article 5, 1°, de l’avant-projet, on remplacera la date du « 2 mai 2019 » par « 23 octobre 2022 ».

7. À l’article 5, 2°, de l’avant-projet, on remplacera le segment de phrase « et modifié par la loi du 28 janvier 2021 » par le segment de phrase « et modifié par l’arrêté royal du 28 janvier 2021 ».

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Annemie GOOSSENS

Jeroen VAN NIEUWENHOVE